Nr. 101. Poznań, poniedziałek 10. września 1928. X. Rok.

RYNEK DRZEWNY

ORGAN DLA HANDLU I PRZEMYSŁU DRZEWNEGO

OFICJALNY ORGAN GIEŁDY DRZEWNEJ W BYDGOSZCZY, OFICJALNY ORGAN ZWIĄZKU PRZEMYSŁOWCÓW DRZEWNYCH W POZNANIU, OFICJALNY ORGAN KURSU HANDLU DRZEWEM W BYDGOSZCZY.

WYCHODZI W PONIEDZIAŁKI, ŚRODY I PIĄTKI.

PRZEDPŁATA na wrzesień 1928 r. wynosi: w Poznaniu przy odbiorze w ekspedycji: 4,75 złote. Na pocztach 5,09 złote. Pod opaską wprost z ekspedycji w kraju i w wolnem mieście Gdańsku: 5,60 złote. Pod opaską za granicą (oprócz Gdańska): 6,60 złotych. Numer pojedyńczy kosztuje: w Poznaniu w Ekspedycji 40 groszy. Z przesyłką pocztową w kraju i w wolnem mieście Gdańsku 45 groszy. Zagranicą 50 groszy.

Redakcja, Administracja i Ekspedycja „RYNKU DRZEWNEGO“: Poznań, Wielkie Garbary 20. Nr. telefonu 1820.
DRUKARNIA: Poznań, Wielkie Garbary 20. Nr. telefonu 3406.
Konta bieżące: P. K. O. 206377 — Bank Handlowy w Warszawie Oddz. w Poznaniu — Bank Przemysłowców Poznań — Bank Pozn. Ziemstwa Kredyt. w Poznaniu.

STANISŁAW KANAFOYSKI.

Dookoła kartelu drzewnego.

Koncepcja utworzenia w Europie Środkowej kartelu drzewnego zatacza coraz to szersze kręgi i przekształca się w zagadnienie realne.

Jakkolwiek dla urzeczywistnienia pomysłu trzeba będzie staczać niejedną walkę z przeciwnikami tegoż i pokonywać znaczne trudności, jakie sporadycznie powstają na drodze do uzgodnienia wzajemnych interesów, to jednak względy potrzeby podziału stref sprzedaży między dostawcami odnośnych krajów, — unormowanie cen i warunków eksportu, a to dlatego, żeby stłumić niewygodną i co gorsza usilającą się konkurencję, — jak dotychczas skutecznie oddziałowują na złagodzenie w tej materji prądów wstecznych i tem samem wpływają na rozwój pozytywnych prac dookoła utworzenia kartelu.

Żeby powołać do życia kartel, zakrojony na tak szeroką skalę, gdyż obejmujący odrazu kilka państw (Rumunja, Czechosłowacja i Jugosławja, a w projekcie i Austrja), żeby dać tej instytucji mocne podstawy prawne i moralne, żeby skrystalizować i zracjonalizować wytyczne oraz by uzgodnić tak często rozbieżne interesy przemysłu drzewnego w poszczególnych krajach, a dzięki temu zabezpieczyć istnienie i rozwój kartelu na dłuższą metę, trzeba mieć ku temu odpowiednio przygotowane podłoże.

Bezsprzecznie chwila obecna jest czynnikiem sprzyjającym dla wytoczenia przed forum aktualnych problematów, kwestję kartelizacji przemysłu drzewnego w Europie Środkowej, ponieważ teraz wyraźniej ujawnia się rozwój tendencji w kierunku stabilizacji konjunktur oraz warunków handlowych.

Właśnie te okoliczności winne być fundamentem, na którym ma powstać gmach-kartel.

Przyznać trzeba, że chociaż omawiana koncepcja jest dosyć śmiała, biorąc pod uwagę cały szereg przeciwieństw natury gospodarczej i ekonomicznej, które tak łatwo nie da się usunąć, a również i tę okoliczność, że w tym względzie do pewnego stopnia odgrywa rolę czynnik społeczno-narodowy w ścisłem znaczeniu tego wyrazu, to jednakowoż nie jest ona pozbawiona racji i zalet w sensie ekonomicznym i handlowym, uwzględniając charakter jej istoty, jako poważny krok do osiągnięcia celów międzynarodowej solidarności gospodarczej, a dzięki temu znacznego osłabienia uciążliwej i dającej się już dobrze we znaki konkurencji na rynkach drzewnych Europy i Blizkiego Wschodu.

W sferach drzewnych Rumunji, Czechosłowacji i Jugosławji już od dłuższego czasu płynie wartkim prądem, i to dosyć szerokiem korytem, myśl uspólnienia interesów plan zawarcia ugody, któraby stała się pomostem między producentami i konsumentami — na zewnątrz, i ważnym czynnikiem w normalizacji wewnętrznych stosunków.

Atoli akcja, zmierzająca do tego celu, dotychczas ustawicznie rozbijała się o odmienność i różnorodność warunków i zwyczaji handlowych w przemyśle drzewnym tych państw, których obejmywała koncepcja kartelizacji.

Trudności osiągnięcia pozytywnych wyników jednakowoż nie osłabiły zapału inicjatorów, a bodaj przeciwnie — momenty wpływające destrukcyjnie, a conajmniej hamująco na bieg prac organizacyjnych, dawały impuls i zachęcały do wytężonego działania w tym kierunku.

Do tych przesłanek, będących niejako krótkim rysem historycznym zmagań myśli i czynów na płaszczyźnie solidaryzacji przemysłu i handlu drzewnego Europy środkowej, dołącza się jeszcze jeden moment o poważnem znaczeniu.

W czerwcu roku bież. odbyła się w Wiedniu konferencja przemysłowców i kupców drzewnych Jugosławji i Rumunji, na której ustalono zasady i wytyczne handlu eksportowego tych państw z rynkami Lewantu. Krok ten był w pierwszym rzędzie podyktowany nieodzowną potrzebą uśmierzenia zaciętej walki konkurencyjnej między tymi krajami na rynkach Lewantu i Eur. Zach.

Pożatem na tej konferencji doszło do skutku zawarcie umowy w sprawie ujednostajnienia cen i podziału zbytu produkcji na rynkach włoskich, francuskich i Blizkiego Wschodu.

W ostatecznym rezultacie obrad i narad wiedeńskich nie powołano do życia kartelu drzewnego z zasięgiem działania na niektóre kraje europ. i afrykańskie, zresztą nikt z zainteresowanych nie spodziewał się odrazu organizacji kartelu o tak szerokich granicach, natomiast wyniki konferencji wyraziły się w utworzeniu niejako

namiastki kartelu, któremu nadano imię — Dunajsko-Adrjatyckie towarzystwo eksportu drzewnego ze stałą siedzibą we Wiedniu.

Nawet sceptycznie zapatrując się na wszelkie porozumienia „en gros" w przemyśle drzewnym, stawiając sobie za cel utworzenie wspólnego frontu na gruncie solidarności interesów handlowych trzeba przyznać, że kierunek, wiodący do urzeczywistnienia, bezsprzecznie ambitnych planów, ułożonych przez grupę zwolenników kartelizacji, jest racjonalny i jeżeli dobra wola dotychczasowych współzawodników łącznie z umiejętną taktyką postępowania będzie dewizą i zasadniczem oparciem o działalność wymienionego towarzystwa, wtenczas sukcesy mogą być zapewnione.

Jak słychać, istnieje tendencja do zainteresowania organizacją również i polskich eksporterów drzewnych, jednak należy wątpić czy starania w tym kierunku uwieńczą się powodzeniem, bo zważyć trzeba następujące:

Rozmiary polskiej produkcji są znacznie większe niż jugosłowiańskiej lub rumuńskiej, Polska dosyć silnie zaangażowała się na rynkach niemieckim, angielskim i w mniejszym stopniu — na holenderskim, belgijskim i francuskim; udział jej w europejskim handlu drzewnym stale wzrasta i przybiera na znaczeniu.

Polski przemysł i handel drzewny posiada swe utarte zwyczaje, dostosowane do tych właśnie rynków zbytu, natomiast rynki Blizkiego Wschodu odgrywają stosunkowo znikomą rolę w ogólnym eksporcie polskiego drewna, stąd też i zainteresowanie tymi rynkami odpowiednio jest małe.

Coprawda w interesie ekspansji gospodarczej Polski oraz w celu rozszerzenia ram naszego eksportu, należy dążyć do zdobycia innych źródeł sprzedaży, lecz narazie w obecnych warunkach konjunkturalnych, trzeba liczyć się z koniecznością nietylko utrwalenia, lecz spotęgowania wpływów na rynkach, gdzie znane jest polskie drewno i polski kupiec.

Pozatem rejonowanie zbytu produkcji, co jest jedną z wytycznych rumuńsko-jugosłowiańskiego porozumienia, ma dwojakie zadanie, które nie może iść po myśli polskich eksporterów.

System ten dąży w zasadzie do zmniejszenia kosztów przewozu i dlatego oddaje rynki najbliższym krajom produkującym drewno na wywóz. Czyli że w najwygodniejszej pozycji znalazłaby się Rumunja i Jugosławja, a poniekąd i Czechosłowacja. Ponieważ podział udziału, który ma niedopuścić do chwilowego zwichnięcia równowagi na niekorzyść podaży, przeprowadza się drogą t. zw. uwolnienia (liberowania) t. zn. przez oznaczenie jaką ilość produkcji można sprzedać w danym okresie, co zresztą ma szczególną doniosłość w produkcji drzewnej, jako produkcji sezonowej, przeto na tej płaszczyźnie mogłyby wyniknąć tarcia i nieporozumienia z uwagi na rozmiary polskiej produkcji w stosunku do jugosłowiańskiej lub rumuńskiej.

I wreszcie jest rzeczą bardzo wątpliwą, czy wogóle może dojść do skutku porozumienie w sprawie unormowania cen na drewno rumuńskie, jugosłowiańskie, czechosłowackie i polskie, gdyż przeciw temu przemawiają specyficzne warunki polskiego przem. i handlu drzewnego.

GUSTAF THUNBERG

Odpowiedź na art. umieszcz. w Nr. 86 i 87 Ryn. Drz.

(Na marginesie sprawozdania Komisji Ankietowej. Sprawa traków krajowego wyrobu).

(Dokończenie).

Piszący te słowa jest w posiadaniu dokładnej statystyki produkcji tartacznej, od 1888—1927 roku i jest gotów każdemu ją pokazać kogo ta sprawa interesuje.

Celem udowodnienia wyników wydajności traków szwedzkich, podaję poniżej kilka cyfr z 1915 r. wziętych ze statystyki tartaku (Skoghall bei Karlstad, Szwecja) o 12 trakach, jaki jest znany ze swej dokładnej statystyki i który nie posiada traków Bolindera, lecz traki innych szwedzkich fabryk.

Przetarto

w 10	godz.	223	szt.	kl.	13	cali	przec.	grub.	19	stóp przec. dł.
„ 10	„	255	„	„	10	„	„	„	17,6	„ „ „
„ 10	„	284	„	„	9	„	„	„	18,3	„ „ „
„ 10	„	320	„	„	$8^1/_2$	„	„	„	17,0	„ „ „
„ 10	„	333	„	„	8	„	„	„	17,0	„ „ „
„ 10	„	417	„	„	$6^1/_2$	„	„	„	15,5	„ „ „
„ 10	„	467	„	„	6	„	„	„	15,5	„ „ „

przy 285—287 obrotach na minutę, co uczyni na 1 trak:

	w 1 godz.	w 8 godz. (dzień)	w 260 dni (rok)
6"	5,55 m^3	44.40 m^3	11.544 m^3
$6^1/_2$"	5,80 „	46.40 „	12.074 „
8"	7·65 „	58.20 „	15.132 „
$8^1/_2$"	8.25 „	66.00 „	17.160 „

Organizacja zjednoczonego spławu Finlandji i Skandynawji.

Ogólna suma, z której pobiera się opłatę składa się: z wartości urządzeń, z procentów własnego kapitału, bieżącego remontu i konserwacji i umiarkowanego wynagrodzenia za administrację.

Zagadnienie, co właściwie powinno być uznane za jednostkę, za którą pobiera sie opłatę, różnie jest rozwiązywane dla poszczególnych basenów.

Tak w Szwecji i Norwegji, jak również i w Finlandji dość szeroko jest stosowana następująca tabela na spławiane jednostki (wyłącznie okrąglaki).

Drewno	okrągłe	5 m	o średnicy	15—20 cm	za	1,0	jednost.
„	„	5 „	„	21—25 „	„	1,5	„
„	„	5 „	„	26—30 „	„	2,0	„
„	„	5 „	„	31 i wyżej	„	3,0	„

za każdy następny metr długości (ponad 5 m) pobiera się dodatkowo 20% dopłaty.

Tam gdzie razem z dużymi klocami spławiają się drobniejsze sortymenty, sprawa opłat jest trochę skomplikowana.

W większości okręgów brana jest za podstawę tylko kubatura, w pewnych wypadkach — długość drewna, w innych znów — długość i średnica, a w zależności od tego układa się odpowiednie tabele.

W bardzo licznych ustawach spławnych tabela opłat układa się w następujący sposób: za jednostkę spławną uważa się 1 tartaczny lub budulcowy kloc do 4 m długości lub 0,5 mtr. sześc. papierówki, propsów i innego drewna drobnego, wreszcie 1 m sześc. drewna opałowego.

Ogółem, podlegająca opłacie jednostka określa się w związku tak z techniczną stroną sprawy, czyli z tym wpływem na urządzenie, jakie wykazuje drewno tego lub innego wymiaru, jak też w związku z kalkulacją jej wartości.

Pobieranie innych opłat po za wymienionemi jest niedopuszczalnem. Wobec tego czynnik spekulacyjny w tej dziedzinie jest wykluczony.

Instytucje i osoby budujące urządzenia spławu, niekorzystają z żadnych szczególnych przywilejów.

Z chwilą ukończenia prac, kontroli i przyjęcia urządzenia, te ostatnie stają się własnością spławnego szlaku i należą do tych, kto corocznie zajmuje się spławem w danym wodnym basenie.

9"	8.65 m³	69.20 m³	17.992 m³
10"	8.95 „	71.20 „	18.512 „
13"	12.80 „	92.40 „	24.024 „

W drugim przykładzie swego artykułu Autor nie podaje ani długości poszczególnych kloców, ani też przeciętnej ich długości, wobec tego trudno określić, ile m³ wynosi podana ilość sztuk, przez co cyfry te nie można skontrolować.

Dla porównania podaję niżej ilość przetartych sztuk:

	inż. Piesocki	Skoghall
7"	w czubłe 219 sztuk w 10 godz.	300 sztuk w 10 godz.
$8^3/_4$"	„ 155 „ 10 „	256 „ 10 „
$11^1/_2$"	„ 116 „ 10 „	191 „ 10 „
$12^1/_2$"	„ 89 „ 10 „	184 „ 10 „
14"	„ 72 „ 10 „	180 „ 10 „

Jak daleko cyfry Autora odbiegają od rzeczywistości, świadczy powyższe porównanie. Jako dalsze dowody wydajności niech posłużą liczby, wzięte z innych przykładów.

Tartak Hofvid 8. IV. 1924 r.

W ostatnich 2 latach przetarto na 1 traku przeciętnie $46^1/_2$ kloca w 1 godz.

Tartak Bergvik-Ala 26. XI. 1921 r.

Wydajność traków wynosiła przeciętnie przy $8^1/_2$—$5^1/_2$" klocach 375—450 sztuk na $8^1/_2$ godz. zaś przy 9" klocach przy 2 razowem przepuszczaniu przez trak 375—250 sztuk.

Tartak Laxa-Bruk 12. II. 1923 r.

Na 30" traku przetarto w $8^1/_2$ godz. przy 2 razowem przepuszczaniu przez trak do 397 sztuk kloców 8 i 9" grubych.

Powyższe cyfry powinny Autora przekonać, że traki szwedzkie pracują z taką wydajnością, jaką podała „Komisja Ankietowa". Powyższe podane przezemnie cyfry nie są wynikiem próby $5^1/_4$ minuty względnie 5 dni, lecz wynikiem kilku miesięcy i lat, ktore dzień w dzień były zbierane.

Cyfry teorytyczne o produkcji obliczając posuw, obroty etc., przy zielonym stoliku otrzyma się bardzo duże, lecz dalekie one są od rzeczywistych, jakie osięga się w praktyce.

Jak może autor dzieła, a za nim autor artykułu twierdzić, że otrzymał przy próbie „prawdziwe" cyfry na traku którego obroty zostały o 30% obniżone. Autor omawianego art. uważa osiągnięte rezultaty przy zmniejszeniu obrotów jeszcze za wysokie, i dalej je obniża o 20—40%.

Taką metodą, jaką autor doszedł do swoich prawdziwych rezultatów, można podać każde fałszywe zestawienie. Cyfry te świadczą tylko o tem, że Autor art. nie opanował materjałów i nie ma pojęcia o statystyce, którą w Szwecji od 20 lat prowadzi się na setkach tartaków. Tam posiadają dzienne i roczne przeciętne cyfry 1—20 trakowych tartaków, tam też można mówić o prawdziwych cyfrach, które są o 100% wyższe od tych, które Autor skonstruował.

Jest to może nieszczęściem Autora, że wziął za podstawę do swego artykułu pracę o przemyśle drzewnym w Rosji Sowieckiej z 1924 r. Uważa się powszechnie otrzymane rezultaty wydajności w Rosji za niewzorowe, a tem samem mniej odpowiednie do udowodnienia wydajności lub do statystyki.

Czytając przedostatnie ustępy artykułu ma się wrażenie, że artykuł ten jest tylko anonsem, względnie reklamą pewnej krajowej fabryki maszyn tartacznych. Nasuwa się pytanie, dlaczego wzmiankowana fabryka dopiero dzisiaj po 15—20 latach przystępuje do modernizacji swoich wyrobów i w tym celu prowadziła, jak gazety donoszą, pertraktacje z szwedzkiemi fabrykami, celem nabycia patentów lub fuzjowania się z niemi, a z drugiej strony krytykuje, podając przy tem nieprawdziwe cyfry, bądź to „Komisję Ankietową", bądź fabrykaty szwedzkie, a specjalnie traki Bolindera.

Twierdzenie Autora, że zagraniczne państwa, a w szczególności Szwecja, daje swoim fabrykantom maszyn tartacznych wysokie premje wywozowe i wielkie udogodnienia jest znaną, lub nieznaną nieprawdą, ponieważ Szwecja żadnych premji nie udziela.

W końcu zarzuca Autor „Komisji Ankietowej", że przy zbieraniu materjału ankietowego pominęła krajową fabrykę wyrobów maszyn tartacznych, a zwróciła się do właścicieli tartaków i na mocy tych materjałów opracowała swoje „Sprawozdanie".

Wiadomą jest rzeczą, że niektóre fabryki operują, zawsze wysokiemi cyframi, które w praktyce nigdy nie są osiągalne, a przez badanie na miejscu za pomocą kwestjonarjuszy otrzymała „Komisja" bezstronnie takie wyniki, jakie istotnie możliwe są do osiągnięcia przez poszczególne traki.

Pozatem wypowiada się Autor przeciw udzielaniu ulg celnych polskim odbiorcom, przy sprowadzaniu maszyn tartacznych o wielkiej wydajności. Nie udzie-

---

W większości wypadków urządzenie drogi wodnej uskutecznia się przez specjalne „spławne" stowarzyszenia, lecz jednocześnie z tym przeprowadzają również prace towarzystwa akcyjne, które w mniejszym lub większym stopniu zainteresowane są w spławie.

Kończąc opis środków, dotyczących ulepszenia budowy spławnych dróg, należy wspomnieć, że organy kompetentnych władz przed zatwierdzeniem odnośnych projektów urządzeń, przeprowadzają uprzednio badania, wyjeżdżając na miejsca, mających być przeprowadzanych robót i zapoznają się ze stosunkiem nadbrzeżnej ludności do odnośnej koncepcji, uzgodniając w miarę możności, wzajemne interesa.

Jeżeli rozchodzi się o wielkość absolutnych cyfr opłaty spławnej, to należy zaznaczyć, że np. na rzece Rajjajoki (Siostra), która graniczy z Finlandją na odcinku miejscowości błotnistej Kura, która jest dopływem Sijesioki, opłata wynosiła 0,0083 dol.; na drugim odcinku tejże rzeki, który przecina kanał Siestroreckiej fabryki broni, opłata wynosiła 0,0137 dol. za spławianą jednostkę, odpowiednio do wyżej przytoczonego zestawienia.

Co się tyczy eksploatacji spławnej drogi, to odnośne ustawy przewidują w jaki sposób (pojedyńczo lub grupowo) i w jakim czasie spław drewna jest dozwolony, pozatem jak należy przewidzieć i usunąć zatory, jakie tworzą się wskutek nagromadzenia się drewna, względnie zatopienia tego ostatniego i wreszcie w jakiej kolejności winna być zabezpieczona swoboda ruchów na szlaku oraz sposób ogrodzenia znajdujących się na nim urządzeń, dobytku i inwentarzy.

W wypadku, gdy ustawa wspomina o „wspólnym" spławie, właściciele spławianego drewna w danym basenie lub na jego odcinku, organizują towarzystwo spławne, którego kierownictwo przeprowadza zjednoczona administrację na rachunek udziałowców towarzystwa.

Statuty takich towarzystw zatwierdza się na podstawie projektów, ułożonych przez osoby zainteresowane w korzystaniu ze szlaku spławnego.

Ułożeniem takich projektów powinni zająć się ci, którzy poczynili starania w celu uregulowania spławu w danej miejscowości.

Środki pieniężne towarzystw składają się z sum, które wpłacają członkowie tego towarzystwa w odpowiednim stosunku do opłaty spławnej i zwrotu urządzającym niezbędnego wydatku na utrzymaniu dróg i urządzeń, oraz na rozchody eksploatacyjne, związane ze spławem.

(Ciąg dalszy nastąpi)

lanie ulg przyniesie **tylko szkodę polskiemu przemysłowi drzewnemu** który nie będzie się mógł rozwinąć, podnieść i iść ze zdobyczami techniki i pozostanie zawsze drugorzędnym. Natomiast jedyna bezkonkurencyjna fabryka będzie miała monopol na swoje wyroby, co tylko narazi na szkodę obywateli i Państwo.

Gdańsk, w sierpniu.

Listy z Gdańska.

Obroty na rynku gdańskim ustaliły już swe tempo w letnim sezonie, a nie miniemy się z prawdą, jeżeli odszukamy (co wcale nie nastręcza wiele trudności) i ujawnimy analogiczny ruch w sezonie wiosennym.

Poprawy jak niema, tak niema, a cisza jak była tak pozostała.

Jedynie, żeby nie dać się opanować depresji i nie pozwolić ujarzmić się melancholji handlowej, umysł kupca gdańskiego skierowuje się w dziedzinę przewidywań. Niekiedy przekracza ją, a wtenczas porwany wirem niesamowitego optymizmu, błąka się w sferach utopji. A trzeba zaznaczyć, że przewidywania kupca W. M. są niejednokrotnie bogate w pobożne życzenia, lecz niestety, jak można było stwierdzić, ubogie w prawdopodobieństwo realizacji prognostyk, nie są jednak one pozbawione cech o logicznym pierwiastku.

Tak się przedstawia „filozoficzne“ podłoże psychiki przeciętnego kupca gdańskiego: jeżeli na wiosnę ruch handlowy, zwłaszcza z Anglją, nie ożywił się, to należałoby przypuszczać, że nastąpi to w letnim sezonie, ponieważ jednak letni okres handlowy poprostu zawiódł, to trzeba odłożyć nadzieje na jesień — sposób rozwiązania „zagadki konjunkturalnej“ wcale nie jest skomplikowany, no i do pewnego stopnia nie pozbawiony racji, bo jeżeli z kolei jesień zawiedzie, to w zapasie jest jeszcze sezon zimowy i t. d., w każdym razie taki sposób przetrwania okresu zacisza, jest najwłaściwszy.

Gdzie kres jego — niewiadomo, a tymczasem w końcu lipca zapytania z Anglji napływały coraz rzadziej, bowiem nasi północni konkurenci uskuteczniali w tym czasie dostawy drewna na rynek angielski.

Zaznaczyć wypada, że pojemność rynku angielskiego wcale nie zmniejszyła się w takim stopniu jak się ogólnie uważa.

W lipcu spadek wywozu drewna z Gdańska w porównaniu z lipcem r. ub. był bardzo znaczny, bo zmniejszył się o ca 81 tys. ton., a zważyć trzeba, że w ub. mies. łączny wywóz wynosił zaledwie 60 tys. ton.

Na ogólną ilość eksportowanego drewna i wyr. drz. z Polski w kwietnin r. b., wynoszącą ok. 373.285 t. przez port gdański przeszło ok. 109.343 t. W maju na og. ilość w wysokości 419.531 t., przypada na Gdańsk — 102.047 t. w czerwcu jeszcze gorzej, bo łączny tonaż eksportu wynosił ok. 379.586 t. z tego przez Gdańsk — 72.436 t.

Zmniejszeniu wywozu do Anglji uległy nie tylko mat. tarte, lecz także kopalniaki i podkłady tak sosnowe jak i dębowe.

Bodaj najmniejsze zainteresowanie ujawnił rynek belgijski, zapytania z Belgji są poniekąd rzadkością, poszukiwano jednak dorywczo sosnowe materjały specjalnych wymiarów. z tych zwłaszcza 6½", z braku którego Gdańsk nie mógł dostarczyć żądanej ilości.

Analogicznie rzecz się ma w handlu drzewnym franko-gdańskim.

Zato Holandja ujawnia żywsze zainteresowanie — ceny ofiaruje naogół niezłe.

Faktycznie zadziwiające jest zjawisko zacisza na rynku gdańskim, ponieważ ceny drewna w sierpniu prawie zrównały się z cenami skandynawskiego materjału; coprawda Gdańsk jest w dalszym ciągu słabo obesłany drewnem przez polskich producentów, którzy dlatego, żeby ożywić handel, musieliby obniżyć ceny, a byłoby to wstępem do strat.

W połowie sierpnia notowano nast. ceny: bale świerkowe (franko Gdańsk) za std. £ 10,10; sleepry sosnowe — 9,6 — 9,8 sh. za szt. Ten artykuł naogół nie stracił na zainteresowaniu. Za podkłady sosnowe typ I żądano 8,20 zł—8,30 zł za sztukę.

Materjał tarty ze świerku (odziomkowy) w blokach — £ 4.15; podkłady świerkowe typu pruskiego dol. 1.50 za szt.

Zaznaczyć należy, że w sierpniu popyt na podkłady był względnie zadawalający. Rynek materjałów tartych w dalszym ciągu pozostawia wiele do życzenia i według mniemania, obroty nimi ożywią się jesienią, bowiem oczekuje się już niesamoistnego zwiększenia popytu ze strony rynków zamorskich, lecz obniżenia cen przez producentów, którzy przed nadejściem zimy będą dążyli do pozbycia się zapasów.

Istotnie ceny nieco spadły, bo gdy w maju a nawet w czerwcu za białe drewno z półn. okr. Polski żądano £ 11 loco Gdańsk, to na początku sierpnia oddawano po £ 10, lecz przy stosunkowo słabem zainteresowaniu.

To samo zjawisko widzimy w dziale drewna czerwonego; w maju cena na ten gatunek kształtowała się na poziomie £ 12, obecnie — £ 11 i o parę punktów wyżej.

Bezsprzecznie należy przypuszczać, że obniżenie cen musi w rezultacie wywołać żywsze zainteresowanie ze strony zagranicznych kontrahentów.

Poważnym hamulcem w obrotach jest podrożenie frachtów morskich, tak, że obecnie dostawa do Anglji kosztuje 40 sh. (za std. miękkiego drewna).

Na rynku dębiny sytuacja uległa nieznacznej zmianie na gorsze, a to dlatego, że ceny na ten sortyment podniosły się w lipcu w związku z dobrym popytem w ub. miesiącach.

SPRAWOZDANIA HANDLOWE.

RYNKI KRAJOWE.

Wyniki sprzedaży drewna użytkowego i opałowego w nadleśnictwach państwowych.

Nadleśnictwo Państwowo Wierzchlas D. L. P. Bydgosz z
Submisja w dniu 23. sierpnia 1928 r.

Klon	szczapy opałowe	za mp.	13 12	zł
Brzoza	„ „	„	12.63	„
„	wałki „	„	9 07	„
Sosna	kłody I kl.	za m3	90.20	„
„	dłuż. II „	„	75 80	„
„	„ II „	„	50.41	„
„	, III „	„	39.45	„
„	„ IV „	„	24.04	„
„	„ szczapy opałowe	za mp.	10.86	„
„	„ wałki „	„	8.37	„

Nadleśnictwo Państwowe Bartodzieje D. L. P. Bydgoszcz.
Licytacja w dniu 27. sierpnia 1928 r.

Sosna	I kl.	za m3	55.[illegible]7	zł
„	II „	„	46.12	„
„	III „	„	36.08	„
„	IV „	„	26 00	„
„	szczapy opałowe	za mp.	10.00	„

Nadleśnictwo Państwowe Cierpiszewo D. L. P. Bydgoszcz.
Licytacja w dniu 4. września 1928 r.

Sosna	II kl.	za m3	45.00	zł
„	III „	„	40.00	„
„	szczapy opałowe	za mp.	10.00	„
„	wałki „	„	8.00	„

Notowania oficjalnej Giełdy Zbożowej w Poznaniu:

Cena za 100 kg. netto franco stacja załad., ładunki całowagonowe, dostawa natychmiastowa.

dnia 7. 9. 1928 r., na życo: 35.50—36.00 zł.

WIADOMOŚCI BIEŻĄCE.

Finlandja. Do 31 lipca r. b. łączna sprzedaż fińskiego drewna wyniosła około 790 tys stds. Dzieląc tą ilość na poszczególne państwa odbiorcze, otrzymujemy (w tys. stds.)

(w tys. stds.)	31 lip. 1928 r.	31 lip. 1927 r.	31 lip. 1926 r.
Anglja	260	450	300
Holandja	120	147	110
Niemcy	107	122	58
Belgja	90	95	43
Francja	77	60	69
Hiszpanja	40	32	23
Danja	37	35	33
inne kraje europ.	8	10	13
„ „ zamorskie	61	50	30

Francja. Z okręgu Nantes i w miejscowściach okolicznych, notowano w połowie Sierpnia nast. ceny za poszczególne sortymenty drewna (w ładunkach wagonowych)

Akacja	200—250 fr. na pniu	225—300 fr. za blochy
	260—270 fr. za metr sześc. mat. tartego.	
Dąb	150—250 fr. na pniu	225—400 fr. za blochy
	500—950 fr. za metr sześc. mat. tartego	
Kasztan	150—250 fr. na pniu	225—300 fr. za blochy
	450—600 fr. za metr sześc. mat. tartego	
Wiśnia	150—206 fr. na pniu	225—275 fr. za blochy
	450—600 fr. za metr sześc. mat. tartego	
Buk	125—175 fr. na pniu	180—250 fr za blochy
	350—500 fr. za metr sześc. mat. tartego	
Orzech	450—650 fr. na pniu	600—800 fr. za blochy
	900—1250 fr. za metr sześc. mat. tartego	
Sosna	6 —100 fr. na pniu	100—130 fr. za blochy
	200—350 fr. za metr sześc mart. tartego	

Strajk w szwedzkim tartaku. W środę, dnia 29. sierpnia wszyscy robotnicy tartaku Törsforser w liczbie 150 ludzi porzucili pracę na znak protestu przeciw zwolnieniu jednego z zatrudnionych w tym że zakładzie. Zwolnienie pracownika uważa się jako postępowanie, idące wbrew wytycznym statutu związku robotników tartacznych.

Société Noiwelle de Papetené. Pod tą nazwą ukonstytuowało się w ostatnich dniach Tow. Akc. Fabryki Papieru z siedzibą w Paryżu o kapitale zakładowym 20 milj. fr. Wymienione Tow. w Grand Cowconne uruchomi na wiosnę przyszłego roku fabrykę papieru gazetowego, która wyposaży się w najnowsze urządzenia.

RÓŻNE.

REJESTROWY ZASTAW ROLNICZY.

(stm) Na podstawie rozp. p. Prezydenta Rzeczypospolitej z dnia 22 marca 1928 roku (Dz U Nr. 38 poz. 360) ukazało się rozporządzenie wykonawcze ministrów: Skarbu, Sprawiedliwiści i Rolnictwa z dnia 14 lipca 1928 roku o rejestrze zastawowym rolniczym i znakach zastawniczych.

Rozporządzenie to jest szczegółowem rozwinięciem zasad, zawartych, w rozp. p. Prezydenta Rzplitej o zakładaniu rejestru zastawniczego oraz o zaopatrywaniu przedmiotów zastawu w specjalne znaki. W wykonaniu tego rozporządzenia minister sprawiedliwości wydał instrukcję sądową w sprawie rejestru zastawowego, rolniczego (Dz. Urzęd. Min. Sprawiedl. Nr. 15 z dnia 15 sierpnia r. b.).

Powyższe rozporządzenia stwarzają podstawy prawne dla uruchomienia, nieznanej dotychczas w Polsce. instytucji rolniczego zastawu rejestrowego. Nowa forma kredytu, o ile się ozpowszechni, może oddać duże usługi dla rolnictwa, a tem samem i dla kraju.

WIDOKI NA DALSZE POŻYCZKI W NOWYM JORKU.

Polepszający się stan rynku pieniężnego wzmocnił nastrój dla papierów o stałem oprocentowaniu. W związku z tem pojawiły się zapowiedzi wypuszczenia nowych pożyczek. Dom Bankowy Seligman emituje pożyczkę jugosłowiańską w wysokości 20 miljonów dolarów, grecką 10 miljonów dolarów oraz amerykańską transzę pożyczki rumuńskiej również 20 miljonów dolarów. Zapowiedziane jest następnie ukazanie się szeregu pożyczek niemieckich i południowo amerykańskich, poza tem również pożyczki dla Czechosłowacji i Austrji.

KALENDARZ TERMINOWY

SPRZEDAŻY DREWNA ZARZĄDÓW LEŚNYCH,

ogłaszających swe sprzedaże w Rynku Drzewnym.

S. = Submisja
L. = Licytacja
W. = Z wolnej ręki

Termin dnia	Termin godz.	Miejscowość (lokal sprzedaży)	w. = Województwo d. = Dyrekcja Lasów Państw.	Rodzaj drewna	klasa	Dłużyce sztuk	Dłużyce m3	Kopalniaki i inne użytkowe m3	Kopalniaki i inne użytkowe mp.	Drewno opałowe mp.	Bliższe szczeg. W R.D.	Bliższe szczeg. ogłoszenie Nr.	Rodz. sprz.	Uwagi
11. IX. 28.		D. L. P. Wilno (w Nadl. Hożańskiem, Lidzkiem, Rudnickiem i Stołpeckiem)	d. - wilno								97	1140	L	na karpinę
12. IX. 28.		D. L. P. Wilno (w Nadl. Kaniowskiem, Międzyrzeckiem, Różankowskiem i Trabskiem)	d. - wilno								97	1140	L	na karpinę
13. IX. 28.	9.30	P. N. Oborniki (sala p. Narożyńskiego)	d. - pozn.								99	1157	L	na drew. użytk. i opał.
		D. L. P. Wilno (w Nadl. Jeziorskiem, Orańskiem, Smorgońskiem i Trockiem)	d. - wilno								97	1140	L	na karpinę
	11.00	P. N. Sarniagóra (kancelarja)	d.- bydgoska	sosna	I-IV	607	379,32				97	1137	S	
14. IX. 28.	11.00	P. N Grabowno (kancelarja)	d.- bydgoska	sosna	I-IV	1241	790,53	302,54		315,—	98	1142	S	
	12.00	P. N. Kowelskie (kancelarja)	d. - łucka								93	1116	L	na sprzedaż 2597 szt. podkładów wąskotor.
17. IX. 28.	11.00	P. N. Osie (kancelarja)	d.- bydgoska	sosna	I-IV	169	172,23							
				dąb	I-IV	13	12,52							
				brzoza	I-IV	376	149,80				99	1154	S	
20. IX. 28.	12.00	Gł. Zarz. Ordyn. Dawidgródeckiej (kancelarja)	w. - poleskie								99	1153	S	na 599 dębów na pniu
	12.00	D. L. P. Radom (kancelarja)	d. - radom	jodła			1185,43							
				sosna			445,16							
				dąb			19,—				100	1160	S	

Notowania dewiz z dnia 8. września 1928 r

Obsługa radjotelegraficzna P. A. T-icznej.

Dewiza	Stopa dyskont.	Parytet w zł	Notowania za	w Warszawie	Gdańsku	Berlinie	Londynie	Nowym Jorku	Paryżu	Pradze	Zurychu	Wiedniu
Warszawa	8	—	100 zł	—	—	47.15	43.26	11.25	—	—	58.22	79.69
Poznań	8	—	100 zł	—	—	—	—	—	—	—	—	—
Gdańsk	6	173,52	100 Gd. gld.	—	—	81. 0	—	—	—	—	—	—
Berlin	7	212,34	100 R. M.	—	—	—	20.368	23.83	—	—	123.75	168.84
Belgja	4	123,94	100 belg.	123.96	—	58.275	34.90	13.90	—	—	72.20	98.49
Bukareszt	6	172,—	100 l.	—	—	—	800	0.61	—	—	3.15	4.29
Budapeszt	6	155,90	100 pengo	—	—	73.07	27.84	—	—	—	90.53	123.54
Holandja	4½	358,31	100 gld. hol.	357,50	—	168.06	12.10.—	40.08	—	—	208.20	283.97
Kopenhaga	5	238,88	100 k. d.	—	—	111.83	18.190	26.67	—	—	138.60	188.95
Londyn	4½	43,38	1 funt szterl.	43,25	—	20.335	—	4.85	—	—	25.19	34.38
Nowy York	5	8.9141	1 dolar	8,90	—	4.19.30	4,85.12	—	—	—	5.19.35	708.45
Paryż	3½	172,—	100 fr. franc.	34,83	—	16.375	124.22	3.90	—	—	20.28	27.66
Praga	5	180,62	100 k. cz.	26,42	—	12.421	163 63	2.96	—	—	15.39	20.99
Rzym	5½	172,—	100 l.	46,67	—	21.94	92.69	5.23	—	—	27.17	37.09
Szwajcarja	3½	172,—	100 fr. szwajc.	171,67	—	80.705	25.193	19.26	—	—	—	136.39
Sztokholm	4½	238,88	100 k. szw.	238,60	—	112,18	18.130	26.76	—	--	139,—	189.60
Wiedeń	6½	125,43	100 szyling.	—	—	59.08	34.42	11.10	—	--	73 18	—

Redaktor odpowiedzialny za dział Rynku Drzewnego Józef Ziółkowski, za dział ogłoszeń i administrację wydawnictwa Edmund Bartz

Ogłoszenie o przetargu.

Państwowy Bank Rolny, Oddział w Pińsku, podaje do publicznej wiadomości, że w dniu **27 września 1928 o godz. 13-ej** odbędzie się w lokalu Oddziału, ul. Łahiczyńska Nr. 38 sprzedaż drogą przetargu drzewostanów, przeważnie kopalniakowych, z zapasem około 25.000 m3 drewna, w maj. Wysock (pow. Stoliński), odległego 8 klm. od st. Udryck. 1172

Taksacja drzewostanów, warunki przetargu oraz projekt umowy są do przejrzenia w Wydziale Agrarnym Instytucji Centralnej Państwowego Banku Rolnego w Warszawie, Nowogrodzka Nr. 50 w Oddziale Państwowego Banku Rolnego w Pińsku oraz u Administratora majątku Wysock, p. Jerzego Niemirycza, poczta Wysock, wojew. Poleskie.

Warsztaty Wagonowe P. K. P. w Ostrowie (Wlkp.)

ogłaszają niniejszem

przetarg ofertowy

na sprzedaż następujących materjałów drzewnych:

1. Sosnowe deski boczne bez sęków
ca 120 m² 20 m/m grube 2—6 dług. Przec dług. 3,50 szer. 15 c.m
„ 30 „ 25 „ „ 2—6 „ „ „ 3,80 „ 17 „

2. Stolarka sosnowa odziomkowa (w blokach) I i II kl.
ca 60 m3 45 m/m gruba, 5,80 przeciętna dług., 30 cm. przecięt. szerokość.

3. ca 500 m3 sosn. desek obrzyn. (szalówka)
20 m/m grube 2—6,5 dług. 3,60 przec. dług. szerokość ca 15 cm.

4. ca 80 m3 sosnowych desek obrzynanych 2,80—5,80 dług.
3,80 przeciętna dług., 16 cm. przeciętna szerokość.

Materjał powyższy można oglądać w dni powszednie od godz. 6—14-tej. Odbiór i załadowanie winno nastąpić w przeciągu jednego miesiąca po zatwierdzeniu sprzedaży. Zapłata w gotówce po odbiorze, przed załadowaniem. Oferty na całość lub też ilości wagonowe z napisem: „Oferta na kupno materjału tartego" należy nadsyłać **do godz. 12 dnia 20 września br.** poczem nastąpi otwarcie ofert.

Zarząd Warsztatów zastrzega sobie swobodny wybór reflektantów ewent. nie uwzględnienie żadnej oferty.

1167 **Naczelnik Warsztatów.**

Państwowe Nadleśnictwo Gniewowo

sprzeda dnia 14. września 1928 r. na licytacji dla handlarzy

następujące drewno użytkowe z cięć roku gosp. 1928.

ca 160 m3 dłużyc dębowych, 13 m3 dłużyc brzozowych
ca 170 m3 dłużyc sosn. i 27 m3 dłużyc świerkowych

Początek licytacji o godz. 10-tej w kancelarji Nadleśnictwa.

1170 Państwowy Nadleśniczy

Poszukujemy 1159
do natychmiastowej dostawy

10 wag. 20 mm. szalówki

2 — 6 m długiej.
„ZAGRODA“ T. A. Poznań, Fr. Ratajczaka 21a.

---

300 m³

drewna kopalnianego

z zrębu zeszłorocznego
zdrowe lecz częściowo nasiniałe
w stemplach od 3 do 9 stóp 1165
sprzedam tanio
loco Warta lub wagon.
Zgłoszenia do Adm. Rynku Drzewn. pod Nr. 1165.

Składnica formularzy

Wykaz wykroczeń i przestępstw
podlegających postępowaniu karnemu na zasadzie prawa o kradzieżach leśnych z dnia 15. IV. 1878 r. (okładki i wkładki).

Również można nabyć:

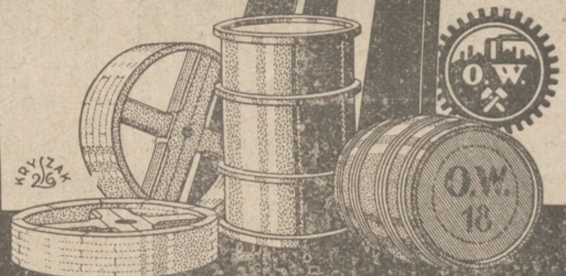
Plan urządzeń gospod. leśnego (okładki i wkładki)
Plan użytków ubocznych (okładki i wkładki)
Wniosek cięć (okładki i wkładki)
Szczegółowy plan cięć (okładki i wkładki)
Numerowniki dla drzewa bud. i użytkowego
Numerowniki dla drzewa opałowego
Numerownik i wykaz dla drewna opałowego
Projekt i obrachunek kosztów wykonania zalesień (okładki i wkładki)
Wykaz wypłaty najmu
Lista płatnicza za wyróbkę drewna
Dzienny raport leśny
Wzór do książki kontroli cięć „A“
„ „ „ „ „ „B“
„ „ „ „ „ „C“
Wykaz drewna materjałowego (okładki i wkładki)
Tabela odbioru i rozchodu drewna
Plan trzebieży (okładki i wkładki)
Szczegółowy plan zalesień (okładki i wkładki)
Wykaz drewna wyrobionego
Asygnaty na drewno z kwitem kasowym
Obliczenie kosztów wyróbki drewna
Opis taksacyjny (3
Rejestr powierzchniowy
Tabela powierzchni klas wieku drzewostanu
Dziennik robocizny okł. i wkł.

Adm. Przeglądu Leśniczego i Rynku Drzewnego
Poznań,
Wielkie Garbary Nr. 20.
Telefon 18-20.

375

PASY TRANSMISYJNE

OLEJE
SMARY

SPECJALNY SKŁAD PRZYBORÓW TECHNICZNO-PRZEMYSŁOWYCH

OTTO WIESE

BYDGOSZCZ
UL. DWORCOWA 62. - TELEFON 459.

Poszukuje celem kupna 1164

ca 120 m³ belek sosnowych

dług. do 6,5 mtr. w dymensjach do 18×24 według listy wyrobione. Dostawa 14 dni po doręczeniu listy. — Oferty loko wagon stacja załadowania przyjmuje **FR. RAPICKI „handel drzewa“ Kopanica Tel. 1.**

Poszukuje się kupna

korowanych wałków sosnowych

1 mtr. dł. 10/20 cm w cienkim końcu franko wagon Kaczory.
Heinrich Schroeder & Co. G. m. b. H.
Kallies i/Pom. 9

SIKAWKI do skrapiania kultur

ma na składzie
i przyjmuje do reparacji
oraz dostarcza
części rezerwowe

Składnica Narzędzi Leśnych „Przeglądu Leśniczego“ i „Rynku Drzewnego“ Poznań, Wielkie Garbary 20.